

Bewegingsanalyse bij patiënten met postpartum sacro-iliacale dysfunctie: een cross-sectionele case-control studie

Auteurs

S.M.M. Hermans, E.M.B. Paulussen, R.A.J. Notermans, B.D.M Krijntjes, M.G.M. Schotanus, J. Most, H. van Santbrink, W.L.W. van Hemert, I. Curfs.

Naam spreker

Sem Hermans

Werkplek spreker

Zuyderland Medisch Centrum

E-mail

se.hermans@zuyderland.nl

Inleiding

Patiënten met sacro-iliacale (SI) dysfunctie ervaren grote beperkingen in het dagelijks leven. Hierdoor hebben ze een lagere kwaliteit van leven. Het is bekend dat mensen met chronisch lage rugklachten een verminderd evenwicht hebben en een veranderd bewegingspatroon t.o.v. gezonde individuen. Voor patiënten met SI-dysfunctie lijkt dit ook aannemelijk, maar onderzoek is beperkt. Deze studie poogt bewegingspatronen van patiënten met postpartum SI-dysfunctie te onderzoeken en te vergelijken met gezonde individuen.

Methode

Drie groepen werden onderzocht: patiënten met postpartum SI-dysfunctie, gematchte controlegroep en gezonde studenten. Bewegingsanalyse bestond uit drie taken: gang, staan op één been (SLS) en zit-naar-stand (STS). Ruimte-tijdparameters, zwaartepunt, en verschillende gewrichtshoeken werden gemeten met behulp van een driedimensionaal bewegingsregistratiesysteem en grondreactiekrachtplatformen.

Resultaten

30 proefpersonen namen deel aan deze studie. Bij gang constateerde we een lagere loopsnelheid bij patiënten t.o.v. gematchte controles en studenten, respectievelijk 0.96m/s, 1.33m/s en 1.26m/s. Ook hadden patiënten een langere dubbele supportfase (0.33s vs 0.21s en 0.21s) en een kleinere staplengte (0.56m vs 0.66m en 0.67m). Bij SLS hadden patiënten een lagere heuphoek van het geheven been en was er meer variatie in het zwaartepunt. Bij STS was de totale uitvoeringstijd groter bij patiënten t.o.v. gematchte controles en studenten (3.41s vs 1.92s en 1.97s).

Conclusie

Deze studie toont aan dat patiënten met post-partum SI-dysfunctie een aangedane gang hebben, minder balans bij SLS en een tragere STS vergeleken met gezonde controles. Deze nieuwe informatie helpt om de pathologie en ziektelast van SI-dysfunctie beter te begrijpen, daarnaast zouden we het effect van verschillende therapieën kunnen evalueren